

Et ecce sensit fetorem magnū p̄ q̄d intel-
lexit dyabolū astantē. qui ei suggerēbat.
relinquere habitū religionis ⁊ locū suū
et gr̄as agēs d̄no de tali signo reuersus
est ad fratres suos. Sic aliquādo i festo
sancti Stephāi dormiebat ad matutias
Et cum legeret illa lectio ubi legitur ⁊ la-
pidauerunt stephanū. exp̄p̄facus ad b̄
verbum. resp̄ndit se de somnolentiā d̄-
cens. Te michi quia sic dormio ad obse-
quium d̄i. Iste sanctis non dormiebat
quādo lapidabat ⁊ p̄ p̄secutoribz orabat
et ego miser debuēta rogare istum sc̄m
mar̄tem vt oraret p̄ me. et post hoc cepit
intēnssimē vigilare ⁊ rogare sanctū Ste-
phanū vt oraret p̄ se. In crastino cū esset
in refectorio. anteq̄ aliquis gustaret. ve-
nit vox ad eum dicēs. Tu intēdis ad ter-
renas escās ⁊ nō cogitas de glorioſo pro-
thomartire qui orat p̄ te. Tunc ap̄i sunt
oculi eius et leuans oculos in celum.
vidit mar̄tē orantem p̄ se sicut vox ei di-
xerat. Ad̄ cum dixisset statim surrexit. ⁊
p̄iit locū secretū in quo oraret. ⁊ dixit.
Sancte stephane. quas tibi gr̄as agam.
de hoc tanto b̄nficio tuo. Nihil habeo pro-
p̄rium q̄d tibi dem. Sed tū hoc tibi.
q̄ amodo p̄ amore tui non indygar lineis
sed laneis tantū. quod ⁊ fecit. Sic cum
postea moneret ceteros. vt in bono p̄posi-
to p̄sisterent narrabat dicēs. Erant aliqui
in castinetō. iacens in lecto pleno paleis
in solario quodā. Et cum vellem repau-
sare. sentiebā nescio quid quod se moue-
bat sub renibus meis. Dixi quoq̄ b̄ ma-
gistro meo. sed illa motio non quieuit.
Quadam autē die inspirante mihi domi-
no. cepi euertere paleā lecti mei Et euer-
sa palea cum nil inuenirē. leuauī vnum
de asseribus solarij. sub quo inueni vnu
pedulem. et in eodem magnā massam de-
natorum. Quos cum inuenissem. relin-
tis illis cucurri ad magistrum nostrum.
et p̄fessus sū quid inuenissem. Ille iussit
mibi vt afferrem illos ad se. Quod cum
fecisset om̄s fratres iussit congregari. qui

omnes excommunicauerūt illum qui h̄c
fecerat. Ad̄ cum audisset carpentari⁹ qui
dam. dixit se hoc fecisse. ⁊ penitit veniā h̄i
milititer correctōem p̄mittens. Magister
autem indulſit ei. ⁊ inuincit ei penentiā
Sed denarios male acquisitos retinere
noluit. immo diuisit eos pauperibus et
egenis.

Explicit vita sancti Christiani
monachi.

Incipit prefatio in vitā sancti Johānis

Eleymonis episcopi Alexandrini alias
Elemosinarij appellati.

Orgitate me ac diu tacite soli-
citeq̄ meū p̄siderate. q̄d in
domo d̄i p̄modū ac dignius
opari potuisset ne ea videlicet
presumerem que michi ex ministerio cre-
dito cōmissa non sunt. nec rursus illa ar-
riperem que ingenio mei vires excedit
fin illud Salomonis. Mel inuenisti co-
mede q̄d sufficit tibi. ne forte faciat⁹ euo-
mēs illud. Et alibi. Altiora te ne queſie-
ris. ⁊ fortiora te ne scrutatus fueris. Ecce
subito quidaz strēmū ac studiosi viri. me
cohortari voluerunt. vt in latinū p̄monez
veterem Leoncium de vite reliquijs Jo-
hannis alexandrini antistitis. quem greci
p̄pter multiplicē compassionē quam erga
omnes possidebat. merito ⁊ absolute ele-
ymona id ē misericordem appellant. q̄ren⁹
tantus vir. non tū p̄mone greco. verum
etiā latino eloquio pollentibz vtilitati eēt
et cōmodo. Quā p̄pter quia me dignum
ad tantū opus atq̄ ydoneū mīme p̄p̄xi
Leuauī oculos meos in mōtes vnde ven-
iret auxiliū mihi. Sicq̄ solatia patrum ⁊
orōnes adhibens tam p̄ficiūm viz non
passus sum celari latinis. Sed licet mem-
branas incidere. scedulas preparaue-
rim. non tū hunc in codicem aulus sum
redigere anteq̄m a dominatōne vestra o-
miles beate licentiā adicipi promerui.